

Hejsek 3

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIX listopad 2023

Pejsek štěká. . .

Haf! Haf! Haf!

Tak už tu máme listopad! Podzim už je v plném proudu, stromy už začínají bejt pořádně barevný a počasí už je čím dál tím častější na kabát. Taky máte tolik rádi podzim? Miluju když mi při procházkách házej kaštiny a taky když dozrávají jablka a ze stromů padají brambory. To je nejlepší! Na podzimkách jsme byli zase po delší době u skautek v Polici nad Metují. Představte si, že v Polici byli Vpředáci na Podzimkách už po šestý! Poprvé jsme tam jeli už v roce 2010, ale to si pamatují jenom ti nejstarší z nás, většina tam jela letos poprvé. Já jsem si to tam moc užil! Teda strašně jsem se bál toho vraha, ale i tak to bylo moc zábavný. O čem to štěkám? Nechte

si určitě vyprávět, určitě to bude stát za to! A dál? Brzo už se potkáme na listopadový výpravě, na který nás čeká pouštění draků, tak se určitě máme na co těšit!

Haf! Haf! Haf!

Na oddílovkách už se mladším podařilo odhalit několik padělaných obrazů a starší vyslechli už nějaké ty první svědky. Kdo mohl chtít Františka Kříže zabít a kdo všechno je s tím spojen? Jsem z toho úplně napjatý. Doufám že se povede všechno zdárně vyšetřit a že tomu vrahounovi jednou provždy zatneme tipec! Bude to ale ještě hafo práce, to si jsem jistý.

Haf! Haf! Haf!

A kdo slaví tenhle měsíc narozeniny? Oslavně ha-

fám všechno nejlepší Sébovi
a Viktorovi! Tak vám přeju
ať se máte fajn!

Haf! Haf! Haf!

Gratuluju všem, co naši
malou pruhovanou palačinku
v minulém Pejskovi, ta

tam byla opravdu nějak na-
víc, ale stejně bych si jí dal.
Mňam. I v těchto štěcích
je schovaná nějaká hloupost,
tak schválně jestli jí najdete!
Tak přeju hezký čtení!

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

7. 11.	Oddílová schůzka	(16:30—19:00)
14. 11.	Družinovky	
	mladší:	(16.30—18.00)
	střední:	(17.00—18.30)
	starší:	(18.00—19.30)
21. 11.	Oddílová schůzka	(16:30—19:00)
24. 11.	Čaj	(16:00—19:00)
25. 11.	Drakiáda	
28. 11.	Družinovky	
	mladší:	(16.30—18.00)
	střední:	(17.00—18.30)
	starší:	(18.00—19.30)

A dále?

8. — 10. 12. Vánoční výprava

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Už máme krásně nastartovanou kariéru u železnice, vypátrali jsme tajemného Odradka, vyvětrali se společně na výpravě a odpočinuli si o podzimních prázdninách. Tomu ale říkám nabitý měsíc!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V listopadu nás čeká výprava s rodiči, tak si ji neza-

pomeňte označit do kalendáře. S sebou můžete vzít i sourozence, i když třeba ještě potřebují kočárek.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Jelikož nikdo z vás nemá v listopadu narozeniny, rozhodl jsem se, že vám všem štěkám všechno nejlepší k svátku na celý rok! To jsem na to ale vyzrál!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

2. 11.	Schůzka	(17.00—18.30)
9. 11.	Schůzka	(17.00—18.30)
16. 11.	Schůzka	(17.00—18.30)
23. 11.	Schůzka	(17.00—18.30)
24. 11.	Čaj	(16.00—18.00)
25. 11.	Výprava s rodiči	
30. 11.	Schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

8. — 10. 12. Vánoční výprava

Štěně

Výprava do Kunratického lesa

Společně s druháky z Velkého Vpředu jsme se v říjnu vypravili do Kunratického lesa. Naši cestu jsme začali sestupem do údolí a následně výstupem ke zřícenině Nový Hrádek, na kterém před dávnými časy sídlil král Václav IV. Hradní rozvaliny jsme řádně prozkoumali a na další cestu jsme se posilnili svačinou. Pokračovali jsme po modré značce lemované obléhacími příkopy až k altánku s houpačkami. Tam nás jeden starší pán poprosil o pomoc s hledáním ztracených brýlí. Bohužel už je měl rozbité, ale i tak byl rád, že jsme mu všechny kusy pomohli najít. Dokonce jsme to zvládli, i když na nás v tom místě číhala divá zvěř. Pán nám na oplátku prozradil, že pro nás někde v okolí schoval odměnu. A co jsme nenašli? Červené sluchátko! Volat s ním sice nešlo, ale říkali jsme si, že bezdůvodně nám ho přeci dát nemohl. Vzali jsme ho tedy s sebou a šli dále až k tajemnému rozpadlému schodišti. Od Tey jsme se dozvěděli, že ty schody byly postaveny proto, aby prací na nich vznikla pracovní místa pro nezaměstnané. Když jsme vysoké a dnes už rozpadlé schodiště zdolali, byl už pomalu čas oběda. Našli jsme tedy hezké místo a najedli jsme se.

Po obědě jsme zjistili, že to sluchátko, které jsme dostali od staršího pána je kouzelné a že díky němu se k nám na zbytek cesty připojí i Mach, Šebestová a pes Jonatán. Mach a Šebestová dostali nápad, že by bylo skvělé pořídit si slona.

Ale neměli na něj peníze. Proto jsme poprosili sluchátko, aby z nás udělalo piráty a my jsme mohli získat nějaké ty poklady. Sluchátko nám ale nedalo pirátské lodě, tak jsme si je nejdřív museli postavit.

A povedlo se nám to fantasticky! Poklady jsme nechali Machovi se Šebestovou na slona a vydali jsme se dál. Zanedlouho se ale objevil další problém! Mach a Šebestová měli jít se třídou do zoo, ale jejich spolužák Kropáček dostal angínu. Poprosili jsme tedy sluchátko, aby nás proměnilo v bílé krvinky a zbavili jsme Kropáčka všech bacilů. Do zoo tedy mohla jít celá třída. A nás vzali s sebou. Netrvalo tedy dlouho a došli jsme do zoologické zahrady. Tam jsme však zjistili, že nám někam zmizelo sluchátko. Běhali jsme

tedy od zvířátka ke zvířátku, dokud jsme od nich za pomoci úplatků (granulí) nezjistili, že sluchátko má v tlamě aligátor. S pomocí psa Jonatána jsme nakonec sluchátko získali z krokodýlovy tlamy zpátky.

Naše poslední kroky v Kunratickém lese zaměřily ke skvělému hřišti nedaleko metra. Chvíli jsme si pohráli, zanedlouho ale přišli Mach s Šebestovou s tím, že mají další průšvih. Měli hlídat jedno zlobivé dítě, a to si chtělo hrát na vysokém balkonu. Přičarovali mu tedy za pomoci sluchátka křídla, aby se dítěti v případě pádu nemohlo nic stát. Dítě jim ale místo toho uletělo neznámo kam, sluchátko ukradlo a někde schovalo. Prostě hrůza. Vydali jsme se tedy sluchátko hledat, a nakonec jsme ho i našli. Nebylo to však vůbec jednoduché, protože nás u toho zlobivé dítě otravovalo ze vzduchu. Když jsme Machovi a Šebestové pomohli i s tímhle, sluchátko jsme si raději už vzali a vyrazili jsme za rodiči na metro.

Pejsek

Na skok do galerie

Během vyšetřování případu Františka Kříže se setkáme s mnoha obrazy, které byly v galerii, kde pracoval, dle jeho tvrzení nahrazeny padělkami. Abychom Františkovi, ale vlastně i samotnému umění, trochu lépe porozuměli, pokusím se vám do konce roku v Pejskovi tyto obrazy a jejich autory představit. A když budete číst pozorně, možná získáte i nějaký ten bod do bodování!

První obraz, jehož fotografii nám František poslal, bylo Zelené obilí od Vincenta van Gogha. Vincent van Gogh byl nizozemský malíř a kreslíř, který žil na konci 19. století. Je jedním z nejznámějších malířů na světě. Znáмым se stal ale až po své smrti — on sám žil spíš v chudobě a přes to, že během pouhých deseti let vytvořil přes dva tisíce kreseb a obrazů, prodal za svůj život pouze jediný — Červené vinice. Byl si velmi blízký se svým mladším bratrem Theem, se kterým si vyměňoval mnoho dopisů a který ho celý život podporoval. Theova žena měla také velký podíl na tom, že van Goghovy obrazy neupadly v zapomnění.

Van Goghův život hodně ovlivnilo to, že byl psychicky nemocný. Je známý také tím, že si kvůli tomu po jedné hádce uřízl kus levého ucha. Ke konci svého života strávil dobrovolně rok na psychiatrické klinice poblíž Saint Rémy de Provence ve Francii. Zde také namaloval svůj nejslavnější obraz — Hvězdnou noc. Právě na obrazech, které maloval

během pobytu v Saint Rémy, najdeme pro něj ty typické kudrlinkové a zaoblené tahy, které jsme mohli vidět i na Zeleném obilí, které pochází ze stejného období. Van Goghův život bohužel skončil už v jeho 37 letech, kdy se kvůli zhoršujícímu se psychickému zdraví postřelil a následně zemřel.

Van Gogh bývá zařazován k expresionistům, i když byl tak někde mezi (post)impresionismem (o tom možná někdy příště), fauvismem (ten je podobný expresionismu) a právě expresionismem. Byl tak spíš jeho předchůdcem. Expresionismus byl umělecký styl, který se používal na přelomu

19. a 20. století převážně v severní Evropě. Cílem umělců bylo vyjádřit vlastní nálady a prožitky bez jakýchkoliv omezení. Van Gogh rád používal techniku zvanou pointilismus, kdy obrazy tvořil pomocí spousty teček blízko u sebe (což později vyměnil za čárky), a také výrazné, kontrastní barvy (hlavně modrou a oranžovou). Kromě Hvězdné noci patří mezi jeho známé obrazy ještě například Slunečnice, Ložnice v Arles nebo jeho autoportréty. Obraz Zelené obilí můžeme naživo vidět v Národní galerii v Praze, a to ve Veletržním paláci.

Kdo řekne Samaře (nebo napíše do e-psa na *vpr.red/eps*), jak se jmenuje jediný obraz, který van Gogh za svého života prodal, bod do bodování ho nemine.

Místa v okolí tábora

V průběhu celého roku se vám zde pokusím osvětlit historii několika málo míst v okolí našeho tábořiště.

Letiště Hradčany

Hradčanské letiště leží nedaleko vesnice Hradčany jižně od Mimoně.

Letiště, tehdy ještě jako travnatá plocha, bylo využíváno již německým letectvem na konci druhé světové války.

Po vzniku VVP Ralsko (více ke vzniku si můžete přečíst v prvním čísle Pejska) byla vybudována betonová letištní plocha na v podstatě úplně rovné ploše, kde bylo potřeba jen vykácet tamní les. Pro účely výstavby letiště byla v 50. letech postavená železniční vlečka z Mimoně, později sloužící k těžbě v blízkých uranových dolech. Dodnes z ní zůstaly zbytky železničních pražců a konstrukce mostu přes Ploučnici.

Během srpnové okupace vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968 na Hradčanském letišti přistávala sovětská letadla. V druhé polovině 80. let sovětská armáda letiště rozšířila o druhou rolovací dráhu a síť hangárů.

Po roce 1991 zůstalo po sovětské armádě okolí letiště silně znečištěno látkami uniklými např. z paliva do letadel a byla zde nutná rozsáhlá asanace od vojenské munice.

V dnešní době letiště využívají sportovní letadla, v jedné ze soustav hangárů sídlí pila. V potaz při úvahách o využití plochy letiště, která má na délku 2,5 km a šířku 0,5 km,

přicházelo v minulých letech opětovné využití armádou, vystavění průmyslové zóny nebo fotovoltaické elektrárny. Celá plocha letiště dodnes však zůstává prakticky prázdná a o jejím dalším osudu se teprve uvažuje.

Kdo Kryštofovi (nebo i komukoliv jinému z vedoucích) v klubovně na mapě (Máchův kraj, KČT 15) ukáže trasu bývalé vlečky do Mimoně, určitě ho nemine nějaký ten bod do bodování.

Ester se ptá

(Pokud jsem něčí odpověď omylem přiřadila někomu jinému, tak se omlouvám, ale blbě slyším. <3)

Co sis vyřezal/a do dýně?

Pórek: souhvězdí, **Áňa:** smajlíka, **Emma:** nějakej divnej obličej, **Jana:** pantera, **Štěpán:** blablaba vyřezal jsem si obrázek, **Madlenka:** na co je otázka?!, **Aža:** můj sobotní výraz, **Josef:** hů!

Kdo byl tvůj nejoblíbenější vrah?

Josef: hů, **Séba:** JÁ, **Aža, Řízek, Ester:** Kryštof, **Madlenka, Justýnka:** Pom, **Róza, Emma, Pórek, Áňa, Lojzička:** Tea, **Pom:** já, **Samara:** Ester.

Nejoblíbenější otázka ze hry po Polici od nejstarších?

Pórek: všechny, **Róza:** jaká byla otázka?, **Jenda:** knihobudka, **Tea:** vstoupení do EU, **Štěpán:** kdo sedí tam na... v rohu, **Samara:** vodník, **Julinka:** knihobudka.

Jaký je váš nejoblíbenější vedoucí na této výpravě?

Justýnka: Ester!, **Josefka:** nevím, **Madlenka:** Tea a Esterka, **Aža:** Tejuška a Esterka, **Róza:** Jenda a Štěpán, **Štěpán:** Pom... Samara, **Áňa:** Samara, **Séba:** ŠTĚPÁN POM, **Řízek:** Štěpán Pom. *(Co je to za otázku? pozn. red.)*

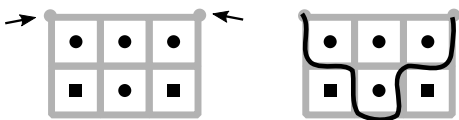
Nejoblíbenější dítě na této výpravě?

Pom: To je zajímavá otázka... nad tou jsem nepřemýšlel. **Jenda:** Kryštof, **Ester:** Ester, **Róza:** Esterka.

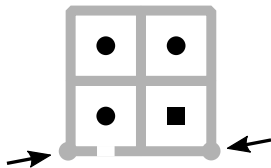
Rozděl a panuj!

Již od nepaměti panoval mezi kolečky a čtverečky spor. Tvým úkolem je nakreslit do mřížky jednu čáru tak, abys od sebe tyto dva tvary oddělil. Čára musí začínat a končit na označených místech a nesmí se křížit ani nikde dotýkat.

Na obrázcích níže je nalevo ukázka zadání a napravo jeho řešení.

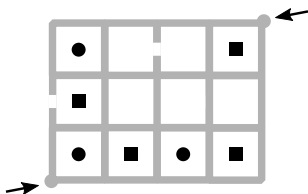

Pro mladší (do 5. třídy včetně)

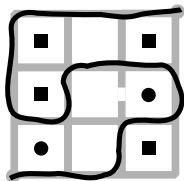
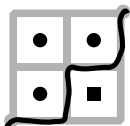
Řešení ukaž Pomovi (nebo pošli přes *vpr.red/e-pes*) a dostaneš body do bodování.

Pro starší (od 6. třídy včetně)

Řešení ukaž Pomovi (nebo pošli přes *vpr.red/e-pes*) a dostaneš body do bodování.

Řešení hádanky z minulého Pejska

Vpředák houbařem

V dnešním čísle Pejska se podíváme na nejoblíbenější jedlou houbu v Čechách i na Slovensku. Dost možná stačí jen toto a někteří už máte jasno, o které houbě je řeč. Pojd'me se na ni ale přece jen podívat blíže.

Povrch klobouku je nejdříve bílý, na světle pak postupně hnědne a po dešti je velmi lesklý. Vyskytuje se především pod stromy, nejraději má smrky, ale roste i ve smíšených nebo listnatých lesích. Chut'ově je vynikající a proto i houbaři velmi vyhledávaný. Když na něj v lese narazíte, vždycky máte ohromnou radost. Pozor ale, je velmi podobný i jedné nejedlé houbě, o které ještě bude řeč. Jestli je to ale opravdu on poznáte nejlépe tak, že si trochu kousnete a chut' syrové houby nebude hořká nebo jinak výrazná.

Komu by se povedlo poznat, o jaké houbě je řeč (prosím o celý název), necht' to poví na schůzce Tee nebo pošle odpověď na e-psa (*vpr.red/e-pes*).

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Vedoucí mladších:

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikuláš: 721 294 254

Julie: 734 853 092

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

